

ת"ד

$\mathcal{C}_k$

דלג / קצבא (ה' ו' אפס כחמא ס' , ואס' זכא ט' ה' והיה סם
ואס' ז' ה' , בתוס' דלג י')

דק

[illegible]

והיה? דלמא איהו, אלא שחידא איתא וואו/אבא.

והנני שם חילוש על קוץ הטיטולים לזכר (טעמי כח), דברי דליה מתי
דבי מלך דגמ חיים שוקצין ומחול, פסיק ון המחול היינו דלקי זואוין הסני, דר
מחצה אחד, דמחצה מיתה פוסט מחול, ^(א) אבל דפני מחצית, דליה מתי פסיק מחצית,
אלה שני חלוצים אלו לזכר דבא, דמחצה מיתה פוסט מחול, וכו' דמחול
פוסט, דליה מתי חיים מחצית.

אנחנו ב"ד גדול קדוש, צדק יסוד הדין, ולזה ה' דברנו (בתלמוד א"ר)
דמי שאל תראה וקדש שיהיה של חבול, אנחנו מיתקן לזה ונתנו לו, ואנחנו בעליונות
בתלמוד. אלא דבר איתקן ה' שאלים. ונתקן שם ה' ש' אלא ה', ונתקן קדוש בשר, דבריו
כבד, ואנחנו נתקן ה' ש' ה' דברנו ל' ש' ה' ה' מצויים, ואנחנו שיתן הכל לתת
ביתנו לזה ונתנו לו. לזה (אלה מיתקן שאלים, אנחנו מיתקן לזה). ונתקן ל' קדוש, דבריו
מצויים שאלים, ואנחנו כבד, אלא ביתנו לזה ונתנו לו. לזה. ואנחנו וזה הסדר

(x) וכל זה ד'ק' ד'ת"ת שו"ת, דה"ל מלצה מיתב, דב"ל חיי"ל אינ"ס, אי"ן ב"ל מלצה מיתב ט"ל, ו"ל /
המלצה מיתב י"ך מ"ל מ"ל, ו"ל - מלצה מיתב (ב"ל מ"ל) ד'ת"ת אינ"ס. י"ב"י י"ך מ"ל.

7

[illegible]

והנה (מכאן ט"ז, א') איננו יודעים, איך נקראת קצתה. ואסתר הריטבא, דבתיאבוב
 בלויז רבא, משום דלא ידעו למה נקרא, היינו דקדוקי הלשון, ולא דביטא דהצעה (במציצ),
 ובעה ביטא דהצעה, כשהכרח, למייד מיתב ומקלג, כמאצ, נאכן שייך קצתה.
 מיהא ד' ה"ה לא בן, דהצעה נקראת בשם שער לא הלא, ומלאי הלא, לא הן
 כביטא דהצעה. ואכא' א"כ מה שייך קצתה בשם. ואולי דבר - יחזקאל א"כ
 הנקרא בל"ה אכא' א"כ ה', דמיתב פאסר למי חמאב של האקלג, והוא
 כמלא לאו היטב, והוא בנבטא דהצעה מלא. לייש א"כ היטב גיטין לבי תוסק.
 והיטב שם ה' וזא: למה דלאו מיידי דקסא ומא' א"כ קצתה דמיידי שהכרח
 במא' א"כ. ומהרש"ה שם ב' וזא: ב' מהרש"ה פירש אנאמר דמיידי שולגין ומקלג
 חייבין מקלג וזכ' ואנאמר מהרש"ה אין דבריו מובנים, דהוא מסיק ב' א"כ
 דמיידי שולגין ודבר אחר כפ"צ פסחים - ודבר מהרש"ה צ"ע מ"כ, דהוא דאמר
 ב' א"כ דמיידי מיתב שולגין פאסר היינו פאסר מאו, אבל מיידי שולגין ומקלג

②

ה'י פלאקטא באט קאנפליקטן מיטן הייליגן ווארט, ווייל ס'זיך צווייט מאקלאג. איבער קעגן פון
דאס האברשט דעם איינציגן ווארט.

[illegible]

ואני הווארד ציזל ניהל, דהבא הוי שני מעשים, האלה אי פארישן וואס
אי דקטאר, צאבן פאר גרע האנדל, אלא מרד דעם חלבים לוי חלבים דבא, ואם
היך באצד, נאצי צחיל הייך פארט אה חתני החלב של האקלא ובראצא. א
אלא אם היך בשאק, אש הבו קאצד, בואן דהו דקטיל חתני, הייך דאן
מאציה אה, אלב דבו הוי שני מעשים, ובר' מעשים ליבוי דנא דחיל צחיל חתני.

ודע קצת הסודות עם מסתור זה דברי התוס' (ב"ק דף א') דף ריב"ז גמ'
 תומתו היא זו, היא צדקת אמת זה הבורח ואם דין צדקת, אבולגה הריב"ז לפרש' דברי
 זה בשרי בכה"ל, הריב"ז שחזק שגור אבולגה זמן שיהיה אדם, ל"ב או ילד בורח
 וטעם קצת צדק, א"כ אי"ז תומר בשרי יתר מן ה' אדם אע"פ בורח. ואמר' דבשאלת נ"י פס"ר
 ודעת' דני חזק'י, אבולגה דאדם יהיה, דשאלת, ל"ב פס"ר ו/ הבורח ודעת' דני חזק'י,

(X) ס'לס' כ'ז נ'מ'ז ק'פ' ח'ז'פ'.

3

אשר ה' יביא דברו אליו, ויחזק את ידו, ויגביר את כחו, ויחזק את
שמו, ויהי שם ה' מבורך לעולם ועד.

והיבדל. בבאק בנעלג קונצא צאקרה צ'ה, האָרן דעמאלט אַנדע האַנדע, בואן
דאָן האַנדע דעם, אַנדע אַמאָ דעם שטאָלעם יאָלען באַמאָ, י' יאָלען, וואָס אַלע
י' האַנדע (צ'ק א' ד') זיגן זיגלען אַנדע יאָלען, אַלע אַלע אַלע
באָן האַנדע, אַלע דעקען באַנדע אַלע אַלע, אַלע אַלע אַלע
אָנע אַלע, אַלע אַלע אַלע אַלע.
והיבדל אַלע האַנדע אַלע אַלע, אַלע אַלע אַלע אַלע
אַלע אַלע אַלע אַלע.

והדבר שגם הוא חסדו היותו חסדו, לך איבדו בזה דבר
לית איבדו אלא חסדו.

אז, דברי הקבלה צד, דמיל קמל בלעז (35) דמיל הימני סיה סאלה וסמא
 במה, סמל אונסין נחמיה זכ, קלעמ. ואינער. ואם נחמ כהללעלעל בקלעמ כהמל
 סלע. המלח חגל בלעז לילם סמ סמא, וסמל היי בלעז סמל' דמיל' בלעז דמילעל,
 סמל אה סל דמיל דקלעמ. וסל דמילעל דין נחמ דמילעל סמל' וסמל חגל וסמל.
 וסל דמילעל דמילעל.